



1 PETRUS

1:13-17

Groeien in genade en je leven vormen naar
Gods heiligheid.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-petrus/1-13-17



BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Behoud en vreugde ondanks beproevingen	5 min	4
2	Blijdschap als vrucht van het geloof	5 min	6
3	Profeten en engelen zien Gods heilsplan	4 min	9
4	Het verstand klaarmaken voor actie	2 min	11
5	Genade die blijft groeien	2 min	12
6	Meer genade door Christus te kennen	2 min	14
7	Ontvangen genade doorgeven aan anderen	2 min	15
8	Vol van genade zoals Jezus	3 min	16
9	Deel krijgen aan Gods natuur	3 min	18
10	Van wettisch oordelen naar genadig leven	3 min	20
11	Begeerten en het vroegere leven	2 min	21
12	Je leven wordt gevormd door gehoorzaamheid	4 min	22
13	Discipelschap is doen wat Jezus gebiedt	3 min	25
14	Jezus' onderwijs als vorm voor je karakter	4 min	26

15	Gods karakter als maatstaf voor heiligheid	2 min	28
16	Heiligheid en uiterlijke gedragsregels	3 min	29
17	Heilig betekent apart gezet voor God	2 min	30
18	Leven volgens Gods bedoeling	3 min	31
19	Gedrag dat past bij Gods eigendom	3 min	33
20	Volledige overgave in plaats van lauwheid	3 min	34
21	Vrijgekocht en verantwoordelijk voor God	3 min	35
22	God oordeelt iedereen onpartijdig	3 min	37
23	Werken laten zien of geloof echt is	3 min	38
24	Zondigen, berouw en Gods vergeving	4 min	40
25	Jezelf beoordelen en het goede willen	2 min	42
26	Vreze Gods en vreugde gaan samen	4 min	43
27	Bekering houdt de relatie met God goed	2 min	45
28	Ontzag voor God houdt je weg van het kwaad	4 min	46
	Om verder te lezen		48

1

Behoud en vreugde ondanks beproevingen

Goed, we kijken aan het begin van deze les naar 1 Petrus 1:13. En Petrus zegt:

Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

1 PETRUS 1:13

Nu gaan we de rest van het hoofdstuk nog niet lezen. We zullen daar in deze les waarschijnlijk niet aan toekomen. Maar ik wilde ongeveer tot het einde van een reeks aaneengeregen gedachten komen. Vers 13 begint met het woord 'daarom'. En dat betekent natuurlijk dat het voortvloeit uit wat er in de eerdere verzen is gezegd. De verzen die er direct aan voorafgaan, gingen over het onderwerp behoud. In de verzen 3 tot en met 5 gaf hij een lange, doorlopende zin, die toewerkte naar wat hij aan het einde van vers 5 noemt:

U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

1 PETRUS 1:5

Ofwel ons behoud, dat geopenbaard zal worden aan het einde van de wereld, wanneer Jezus komt. Dat is waar hij volgens mij op doelt. En nadat hij in vers 5 ons behoud heeft genoemd, maakt hij twee zijstappen om verder op het onderwerp behoud in te gaan. De verzen 6 tot en met 9 vormen een van die zijstappen. En hij zegt dat dit behoud de aanleiding is voor onze blijdschap. We verheugen ons in het behoud, ondanks twee dingen waarvan je zou kunnen denken dat ze die blijdschap temperen. Het ene is dat we beproevingen doormaken. En het andere is dat we Iemand aanbidden Die we nooit hebben gezien. In vers 6 en 7 zegt hij uitdrukkelijk dat we ons verheugen,

ook al ondergaan we beproevingen, allerlei beproevingen. Hij zei dat die veel lijken op wat je met goud doet wanneer je het uit de berg haalt en het wilt zuiveren en de slakken wilt verwijderen. Je stelt het bloot aan vuur. Je doet het in de smeltkroes of de oven of iets dergelijks. En je maakt het vloeibaar. En natuurlijk komen de onzuiverheden bovendrijven, omdat goud zwaarder is dan bijna elk mineraal waarmee het in het erts vermengd kan zijn. Dus wanneer je de hele massa vloeibaar maakt, zakt het goud naar de bodem, omdat het zwaarder is. De onzuiverheden komen naar boven, waar ze gemakkelijk kunnen worden afgeschept. En dat is, weet je, de gemakkelijkste manier om goud te scheiden van het andere spul dat er samen mee in het gesteente zit. Smelt het gewoon. En dus zegt Petrus dat we op zo'n manier, op zo'n manier tot volmaaktheid worden gebracht en worden beproefd. Dat gebeurt door de beproevingen, die als vuur zijn, die ons zuiveren en toetsen uit welk hout we gesneden zijn. En uiteindelijk lijken we meer op goud dan op iets anders: zuiver. Ik heb genoemd dat Job in Job 23:10, toen hij beproevingen doormaakte, zei: wanneer Hij heeft — waarmee hij bedoelt: wanneer God mij heeft beproefd —

Maar Hij kent de weg die ik ga. Laat Hij mij beproeven — ik zal er als goud uitkomen.

JOB 23:10

zei Job. En dus gebruikt Petrus dat beeld ook. Trouwens, er zijn heel wat plaatsen in het Oude Testament, vooral in Spreuken, maar ook elders, waar dit beeld van zilver of goud zuiveren in een oven wordt gebruikt als beeld voor hoe God ook ons zuivert en tot betere mensen maakt. Zo kijken de schrijvers van het Oude Testament naar beproevingen, en Petrus ook. Dus ook al ondergaan we beproevingen, en dat zijn geen dingen waar mensen gewoonlijk blij om zijn, toch verheugen we ons. Niet zozeer in de beproeving als wel in ons behoud. Hij heeft het behoud in vers 5 genoemd. En in vers 6 zegt hij:

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd — als het nodig is — bedroefd door allerlei verzoekingën,

1 PETRUS 1:6

Waarin? In je behoud. Het feit dat we behoud hebben, is de aanleiding voor onze blijdschap, ondanks beproevingen. Maar ook ondanks iets anders. In de verzen 8 en 9 zegt hij:

Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde,

1 PETRUS 1:8

En hij zegt:

Ook al zie je Hem nu niet, toch geloof je in Hem en ben je vervuld van een onbeschrijfelijke, stralende vreugde.

Dus we hebben een grote vreugde, of blijdschap, ook al zien we Hem niet. Maar hoe kun je je verheugen in iets wat je niet kunt zien? Wel, toen we Hebreeën hoofdstuk 11, vers 1 bestudeerden, stond er:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

HEBREEËN 11:1

2

Blijdschap als vrucht van het geloof

Wel, hij heeft het over dat behoud waarop we hopen, aan het einde van de tijd. Hij zei dat we daarop hopen en daarin geloven. We geloven nu. Dat is geloof. En dat geeft er voor ons werkelijkheid aan. Dat maakt het voor ons werkelijk tot een realiteit. En daarom verheugen we ons met een onuitsprekelijke vreugde, ondanks het feit dat we beproevingen ondergaan, en ook ondanks het feit dat we de Persoon op Wie we vertrouwen niet eens kunnen zien. Omdat we Hem wel vertrouwen, omdat we wel geloven. En trouwens, toen we die verzen doornamen, heb ik geen commentaar

gegeven op die uitdrukking ‘onuitsprekelijke vreugde’. In de King James staat ‘joy unspeakable’, maar de gedachte is dezelfde. Vreugde is een christelijke eigenschap. Paulus zei:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

en ook nog wat andere dingen. Maar blijdschap is een van de dingen die in het Nieuwe Testament echt worden benadrukt. Als het gaat om christen zijn. Het boek Filippenzen gaat helemaal over blijdschap. En inderdaad, telkens weer zegt Paulus in het boek Filippenzen:

Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.

FILIPPENZEN 4:4

En heel vaak lezen we in de Schrift over je verblijden. Zelfs Jezus, toen Hij zei... toen Hij de zaligsprekingen uitsprak:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

Enzovoort.

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

MATTHEÛS 5:8

Zalig betekent gelukkig. En Hij zei zelfs, zelfs:

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

MATTHEÛS 5:11

Hij zegt:

Verblijd u op die dag en spring op van vreugde, want zie, uw loon is groot in de hemel. Hun vaders deden immers evenzo met de profeten.

LUKAS 6:23

zei Hij, in de hemel.

Dus met andere woorden, het christendom is een leven van blijdschap. Maar zo ziet het er niet altijd uit, want er is lijden, er is vervolging. Toch is er blijdschap, ook als die niet altijd naar boven borrelt. Als iemand echt gelooft wat de Bijbel over gelovigen zegt, dan kun je niet anders dan dat innerlijke, bestendige geluk hebben dat eigenlijk onwankelbaar is. Petrus zei dat het onuitsprekelijk is. De meeste mensen hebben geen moeite om hun blijdschap te uiten. Ze glimlachen, ze lachen, ze vieren feest. En christenen doen die dingen ook. Maar er zijn momenten dat we niet glimlachen of lachen of feestvieren, en toch hebben we nog steeds die blijdschap die niet uiterlijk tot uiting komt. En eh, het christendom hoort een leven van blijdschap te zijn.

En ik herinner me mijn oudste zoon, toen hij bij me woonde. Eh, hij was oud genoeg om niet meer bij me te wonen, maar hij woonde nog steeds bij me. Maar hij, hij vroeg me altijd: 'Ben je gelukkig?' En ik dacht: 'Ik weet niet goed waarom je die vraag stelt.' Ik heb mezelf altijd als gelukkig beschouwd, maar blijkbaar wist hij niet zo zeker of ik gelukkig was. Eh, maar ik dacht: 'Nou, ik weet dat ik gelukkig ben.' Eh, ik bedoel, ik beweer niet dat ik gelukkig ben terwijl ik dat eigenlijk niet ben. Mijn reactie was: nou, ik heb er eigenlijk nooit zo veel over nagedacht. Ik denk er eigenlijk niet over na of ik gelukkig ben of niet. Maar de waarheid is dat ik heel tevreden ben. Ik ben heel gelukkig, maar het moet niet altijd... Ik ben niet zo uitbundig, denk ik. Ik laat mijn

geluk niet zo nadrukkelijk zien, toch? Maar het is een onuitsprekelijke blijdschap. Het is een blijdschap die je niet in woorden kunt uitdrukken. Je uit die niet altijd. Het is geen oppervlakkige emotie. Het is een diepere emotie dan dat. Het is een bestendige tevredenheid en, weet je, vrede met je omstandigheden. En, weet je, je bent gewoon blij met de dingen waarvan je weet dat ze waar zijn in je leven, die God heeft gezegd. En dat komt niet altijd tot uiting. Niet uiterlijk. Al gebeurt dat natuurlijk vaak wel. En de Bijbel vertelt in het boek Handelingen hoe er heel vaak grote blijdschap in de gemeenten was.

3

Profeten en engelen zien Gods heilsplan

Dus Petrus zegt dat we deze blijdschap over ons behoud hebben, ondanks het feit dat we beproevingen doormaken en ondanks het feit dat we dingen moeten geloven die we niet zien. En dan stond de tweede uitweiding over het behoud in vers 10 tot en met 12. Daar zei hij eenvoudigweg dat dit behoud niet een of andere nieuwe vinding was. Het is iets waarover de profeten hebben gesproken. Hij bedoelt in het Oude Testament, honderden jaren eerder. De profeten in het Oude Testament hadden dit voorspeld, zegt hij. Hoewel ze niet volledig begrepen wat ze voorspelden, voorspelden ze het. En God, toen ze God om meer informatie vroegen, zei Hij dat het eigenlijk niet voor hen bestemd was om dat te weten. Het is een soort geheimenis. Paulus sprak er vaak over dat het Evangelie een geheimenis was dat in de tijd van het Oude Testament verborgen was. Het werd genoemd, maar niet uiteengezet. Het was de profeten niet duidelijk waarover ze spraken. En Paulus zegt... Nou, ik bedoel, Petrus zegt hier: dit zijn dingen, in vers 12, aan het einde van vers 12, dit zijn dingen:

Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

1 PETRUS 1:12

En Paulus zegt hetzelfde in Efeze. Je herinnert je dat ik heb gezegd dat er veel overeenkomsten zijn tussen Efeze en 1 Petrus. Dit is er een van. In Efeze hoofdstuk 3 spreekt Paulus opnieuw over de gemeente en over wat God heeft gedaan door Zijn volk te behouden. En hij zegt, ik zal vers 8 tot en met 10 lezen:

Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

EFEZE 3:8

Dat is Efeze hoofdstuk drie, vers acht. En nu vers negen:

en allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de gemeenschap aan het geheimenis inhoudt, dat door de eeuwen heen verborgen is geweest in God, Die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus,

EFEZE 3:9

Kijk, Petrus had gezegd dat dit iets was wat de profeten van het Oude Testament niet kenden. Het was verborgen.

opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden, volgens het eeuwige voornemen dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere.

EFEZE 3:10-11

Wat God in ons behoud tot stand heeft gebracht, is Zijn eeuwige voornemen. Van eeuwigheid af heeft Hij altijd dit voornemen gehad: tot stand brengen wat Hij hier tot stand heeft gebracht. Het was in vroegere tijden verborgen, maar het is nu geopenbaard. Hij zei dat het geheimenis is geopenbaard. En er staat in vers 10, hij zegt: zodat het door de gemeente bekend zou worden.

Het betekent door middel van de gemeente, door wat God door de gemeente heen doet. Het zou bekend kunnen zijn, bekendgemaakt kunnen worden aan de overheden en machten. Dat is in Efeze een term die Paulus ongeveer vier of vijf keer gebruikt, denk ik. Daarmee verwijst hij naar de engelenwezens, zowel goede als slechte. In wezen worden de goede engelen en de slechte engelen overheden en machten genoemd. Het is een categorie engelenwezens. En dus zegt Paulus dat de wijsheid van God aan de engelenwezens zichtbaar wordt door wat Hij door Christus in het volk van God doet. En Petrus zegt:

Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

1 PETRUS 1:12

4

Het verstand klaarmaken voor actie

Ook de engelen zijn hier nieuwsgierig naar. En dat is weer een weerklank van wat Paulus in Efeze zei. En dat zegt hij allemaal vóór vers 13. Daar zegt hij 'daarom': omdat we dit behoud hebben en omdat het de vervulling van Gods eeuwige voornemens is. Daarom gebruikt hij deze heel vreemde uitdrukking:

Omgord daarom de lendenen van uw verstand,

1 PETRUS 1:13

Heeft je verstand lendenen? Lendenen zijn natuurlijk het onderste gedeelte van je rug. Heeft je verstand een lichaam met zo'n gedeelte dat de lendenen vormt? Natuurlijk niet. Het is een, het is een beeldspraak die voor het Joodse denken, of waarschijnlijk voor het heidense denken, want hij schreef vooral aan heidenen, betekende dat je klaarstond om te werken. Wanneer iemand op het land ging werken, droegen mensen

in die tijd gewaden met rokken die minstens tot hun knieën kwamen, zo niet verder. Die zaten in de weg als je op het land knielde en veel bewoog en dat soort dingen. Dus trokken ze de rokken op en bonden die achter hun rug min of meer in een knoop. En dat wordt het omgorden van hun lendenen genoemd. Het was ongeveer wat wij bedoelen met je mouwen opstropen. Je voorbereiden op het werk, dat is wat het eigenlijk betekent. Je lendenen omgorden betekent je klaarmaken om te werken. En in die cultuur drukt het in wezen bijna precies dezelfde gedachte uit als wanneer wij zeggen: stroop je mouwen op. Het betekent dat je de overvloedige kleding uit de weg haalt, zodat je vrij kunt bewegen en nu klaar bent om zonder belemmeringen te werken. En de lendenen van je verstand omgorden betekent dus een geesteshouding hebben die klaar is om, klaar is voor actie eigenlijk. Dat betekent het in wezen. Wees klaar om iets te doen. Wees klaar om te doen wat je opdracht is, om je werk te doen. Heb de geesteshouding van iemand die zijn mouwen heeft opgestroopt en klaar is om aan het werk te gaan.

5

Genade die blijft groeien

Omgord de lendenen van je verstand, wees nuchter en richt je hoop volledig op de genade die je gebracht wordt. Of eigenlijk staat er in de New King James en de King James:

die naar je toe gebracht zal worden.

Alsof het toekomstig is. Maar in het Grieks staat er eigenlijk:

die naar je toe gebracht wordt.

Als je dat in de Griekse tekst opzoekt, is het een andere werkwoordstijd. Hij zegt niet: de genade die je gebracht zal worden, maar: de genade die je gebracht wordt. Alsof die op dit moment naar je toe komt. Je ontvangt genade. Nu begon Petrus zijn brief, in de laatste woorden van vers 2, met:

uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.

1 PETRUS 1:2

Genade en vrede zijn geen dingen die je maar één keer ontvangt. Het is iets wat in je leven kan toenemen. Sterker nog, de laatste regel van 2 Petrus, 2 Petrus 3:18, zegt:

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.

2 PETRUS 3:18

Dat is het einde van zijn tweede brief. Daar zegt hij dat. Dus voor Petrus is genade iets waarin je kunt groeien, of iets wat voor je vermenigvuldigd kan worden. Iets waarin je kunt toenemen. Genade is niet iets wat we alleen maar ontvangen, je weet wel, een soort afgestempeld pardon wanneer we Christus aannemen, waarna we plotseling, je weet wel, geen genade meer nodig hebben. Genade is wat ons ieder moment staande houdt. Genade is datgene wat genoeg voor je is, zei God tegen Paulus. Toen Paulus zei:

En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan.

2 KORINTHE 12:7-8

zei Jezus:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

6

Meer genade door Christus te kennen

Gods genade stelt ons daartoe in staat. Nu spreekt Petrus over de genade die ons gebracht wordt bij de openbaring van Jezus Christus. De openbaring van Jezus Christus is soms, bij Paulus in elk geval, een vaste term voor de wederkomst. Maar bij Petrus niet noodzakelijk. Het hoeft niet zo te zijn dat Paulus en Petrus uitdrukkingen die op meerdere manieren kunnen worden opgevat, op precies dezelfde manier gebruiken. Dat zou kunnen. Maar mogelijk bedoelt Petrus dat je meer genade ontvangt naarmate God Zich meer aan je openbaart. Terwijl je groeit en leert en God beter leert kennen, ontvang je steeds meer openbaring van Christus. Die toenemende openbaring brengt je meer genade. De reden dat ik dat zeg, is dat als je even kijkt naar 2 Petrus hoofdstuk 1, dat maar een paar bladzijden verder staat, Petrus in 2 Petrus 1:2 zegt:

moge genade en vrede voor u vermeerderd worden door de kennis van God en van Jezus, onze Heere.

2 PETRUS 1:2

Opnieuw die vermenigvuldiging van genade en van vrede voor je.

Dat wil dus zeggen: naarmate je kennis van God ontvangt, worden genade en vrede vermenigvuldigd. En zoals ik al zei, zegt het allerlaatste vers in dezelfde brief, 2 Petrus 3:18:

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.

2 PETRUS 3:18

God kennen is blijkbaar iets wat genade van God brengt. En hoe meer we groeien in kennis, hoe meer we groeien in genade. Hoe meer de kennis vermenigvuldigd wordt, hoe meer de genade vermenigvuldigd wordt. Zo spreekt Petrus over genade. Dus naarmate God Zich meer aan ons openbaart, brengt de openbaring van Jezus Christus ons meer genade. Die wordt ons gebracht door de openbaring van Jezus Christus. Nu zou ik niet met zekerheid durven zeggen dat Petrus het zo bedoelt.

Eh, zoals het er staat in de vertaling die we lezen:

De genade die u gebracht zal worden bij de openbaring van Jezus Christus.

1 PETRUS 1:13

7

Ontvangen genade doorgeven aan anderen

Dat kun je zeker zo begrijpen dat het gaat over wanneer Jezus terugkomt, bij de openbaring van Jezus Christus aan het einde. Dan zullen we een zekere nieuwe mate van genade ontvangen. Je weet wel, wanneer Hij hier komt. Maar omdat Petrus eigenlijk de tegenwoordige tijd gebruikt, vraag ik me af of hij hier meer spreekt zoals hij in 2 Petrus spreekt: meer kennis van God brengt meer genade in ons leven. Nu zou je kunnen zeggen: hoe ziet meer genade eruit? Nou, je zou ongetwijfeld begrijpen wat ik bedoel als ik zei dat iemand een heel genadig mens is, of iemand vol genade. Het betekent dat zo iemand in zijn houding tegenover mensen dezelfde eigenschap van

genade heeft die God tegenover ons heeft. Hij, Hij... we rekenen op Zijn genade tegenover ons. Maar we, we ontvangen niet alleen Zijn genade, we worden ook kanalen voor Zijn genade. We ontvangen die en geven die door. We moeten genade doorgeven. Daarom zei Jezus:

Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.

MATTHEÛS 6:15

Het is alsof God je vergeeft en jij dat aan anderen moet doorgeven. Als je dat afsluit, als je daar een kurk op zet, komt er aan de achterkant ook niets meer binnen. We moeten kanalen zijn waardoor Gods barmhartigheid en genade andere mensen bereiken. We ontvangen genade zodat we genade kunnen doorgeven. De wereld heeft genade nodig, moet de genade van God leren kennen. En dus moet er steeds genade naar ons toe blijven komen terwijl wij die aan anderen blijven doorgeven. En dus moeten we vol genade zijn.

8

Vol van genade zoals Jezus

In Johannes hoofdstuk 1 staat een heel belangrijke passage die volgens mij over dit onderwerp spreekt. Het eerste hoofdstuk van het Evangelie van Johannes. Ik wil vers 14 en 16 lezen. De reden dat ik vers 15 oversla, is dat vers 15 een tussenzin over Johannes de Doper is. Johannes 1:15 is een tussenzin over Johannes de Doper. En er staan twee van zulke tussenzinnen in hoofdstuk 1 van Johannes. Daar zullen we ons nu niet mee bezighouden. We lezen gewoon de gedachtegang, zonder de tussenzin. Dus we lezen vanaf vers 14 en dan meteen vers 16. Johannes 1:14:

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Vers 16:

En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade.

JOHANNES 1:16

Of, zoals sommige vertalingen zeggen:

genade op genade. De ene golf van genade na de andere. Eh, kijk, er staat dat Christus vol genade en waarheid was en dat wij uit Zijn volheid hebben ontvangen. Dus wij zijn ook vol genade en waarheid. Dat is de gedachte. Jezus was vol genade. Hij was een genadig mens. Je weet wel, wanneer Hij tot de mensen in Zijn woonplaats Nazareth sprak, in Lukas hoofdstuk 4, staat er:

De mensen verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen.

LUKAS 4:22

Nou, wat verwacht je dan?

Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond.

MATTHEÛS 12:34

Hij is vol genade. Natuurlijk spreekt Hij woorden van genade. En Paulus zegt in Kolossenzen hoofdstuk vier, vers zes, tegen de christenen:

Laat uw woorden vol genade zijn, met zout op smaak gebracht.

KOLOSSENZEN 4:6

Of in Efeze zegt hij:

Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen.

EFEZE 4:29

Jezus was vol genade, en datgene waarvan Hij vol was, die volheid hebben wij ook ontvangen.

En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade.

JOHANNES 1:16

9

Deel krijgen aan Gods natuur

Zo staat het in sommige vertalingen, in Johannes 1:16. Dus genade is niet alleen iets wat we ontvangen in de zin van een soort kwijtschelding. Het komt boven op die kwijtschelding. Het is iets van Gods eigen natuur. En dat zegt Petrus in 2 Petrus hoofdstuk 1. Ik wil niet te veel vooruitlopen op onze studie van 2 Petrus, maar in 2 Petrus hoofdstuk 1 vers 4 zegt Petrus:

Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.

2 PETRUS 1:4

Christenen hebben deel aan Gods eigen natuur. Het Engelse woord voor deelhebben, 'partaking', wordt ook gebruikt voor eten: voedsel tot je nemen om je te voeden. Dus figuurlijk gesproken nemen we geestelijk iets in ons op en gaat het in ons wonen: Gods

eigen natuur, die genade is. Genade en waarheid. Jezus was vol genade en waarheid. Wij moeten vol genade en waarheid zijn. Dus Petrus spreekt in zijn brieven vaak over genade die voor ons wordt vermenigvuldigd, groeien in genade, eh, genade die voortdurend naar ons toe komt, enzovoort. En dat is wat de uitdrukking in het Grieks eigenlijk betekent in vers 13 van 1 Petrus 1. Dat we

Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

1 PETRUS 1:13

Elke keer dat je een nieuwe openbaring over Christus krijgt, elke keer dat God je meer van Zichzelf laat zien. Nu zou je kunnen zeggen: wat is dat? Wat is een openbaring van God? Nou, weet je nog dat Jezus tegen de discipelen zei:

Wie ben Ik volgens jullie?

En Petrus zei:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Jezus zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Hij zei:

Dat heb je niet van mensen, maar van Mijn Vader in de hemel.

Dat wil zeggen, God de Vader openbaarde aan Petrus dat Jezus de Messias is. En dit is wat het Nieuwe Testament lijkt te leren: sommige mensen kunnen er door argumenten van overtuigd raken dat Jezus de Messias is, maar dat is niet echt, dat is niet echt waar God op wacht. God, God wil dat iedereen innerlijk de openbaring ontvangt dat Jezus de Messias is. Dit is een openbaring van God.

10

Van wettisch oordelen naar genadig leven

‘Zalig bent u, Simon, omdat u deze openbaring van Mijn Vader hebt ontvangen, niet van mensen’, zei Jezus. En naarmate we God beter leren kennen, is het normaal dat Hij Zijn karakter steeds meer aan ons openbaart. En naarmate we meer van Zijn karakter zien, nemen we meer van Zijn karakter in ons op. En worden we steeds genadiger. Weet je, wanneer je pas christen bent geworden, vooral als je wat onvolwassen en wat godsdienstig bent, is de kans groot, en dit is misschien niet altijd het geval, maar nieuwe christenen worden vaak heel wettisch. En heel veroordelend. Weet je, ze geven hun pleziertjes op, ze geven al hun zondige gewoonten op, en daar zitten ze nog een beetje mee. En ze nemen het anderen een beetje kwalijk dat die niet allemaal hun zondige gewoonten hebben opgegeven. Weet je, als ik de mijne moet opgeven, dan moet ieder ander verdorie de zijne ook opgeven. Ze zouden het niet zo zeggen, maar zo voelen veel mensen zich eigenlijk wanneer ze godsdienstig worden. Ze zeggen: dat is niet... dat is niet... Zo waren de Farizeeën, daar ben ik zeker van. Wanneer je heel godsdienstig en, eh, wettisch wordt, maakt dat je veroordelend en kritisch tegenover andere mensen, enzovoort. Maar naarmate je naar volwassenheid groeit, aangenomen dat je dat als christen blijft doen, valt er steeds meer van die wettische houding weg. En uiteindelijk ga je meer op Christus lijken. Christus was niet op die manier veroordelend. Natuurlijk, Hij bekritiseerde de Farizeeën. Het is interessant, veel mensen zien Jezus als iemand die, weet je, eropuit trok om zondaars de les te lezen. Maar als je de Evangelien leest, zie je dat Jezus gewone zondaars nooit de les las. Weet je, de tollenaars die mensen afzetten en die iedereen haatte, de prostituees, eh, weet je, gewoon de mensen die de schurken van de samenleving waren. Je leest nooit dat Jezus hen aansprak en hun de les las. Maar Hij las de godsdienstige mensen de les. Hij las de Farizeeën de les. Elke bijzonder kritische opmerking die Jezus over iemand maakte,

ging eerlijk gezegd over Farizeeën. Of soms zelfs over Zijn eigen discipelen, maar meestal over de Farizeeën. Het waren de godsdienstige mensen met wie Jezus in conflict lag. Natuurlijk keurde Hij de zondige levenswijze van de zondaars ook niet goed. Maar Zijn genadigheid trok hen juist naar Hem toe. De zondaars nodigden Hem zelfs uit voor hun feesten en Hij at met hen. Daar kreeg Hij kritiek op van de godsdienstige mensen. Maar Hij was een vriend van de zondaars. Nu had Hij niet kunnen zijn zoals de meeste godsdienstige mensen en tegelijk zo geliefd kunnen zijn onder de zondaars. Hij was genadig tegenover mensen. Hij liet Gods genade zien in Zijn leven. Naarmate je langer christen bent, word je meer zo en ga je minder op de Farizeeën lijken. Ik denk dat je groeit in genade. Je wordt genadiger. Meer vol van genade en waarheid. En daar verwijst Petrus vaak naar. Die toename van genadigheid, of gewoon van genade, in het karakter en in de persoonlijkheid. Vers 14, de zin gaat verder:

11

Begeerten en het vroegere leven

Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in de tijd van uw onwetendheid waren.

1 PETRUS 1:14

Nu kende je Christus vroeger niet en daarom had je nauwelijks iets waarnaar je je kon richten. Behalve gewoon je verlangens. Het woord begeerten, natuurlijk denken we bij begeerten alleen aan echt... meestal denken we daarbij vooral aan iets seksueels, seksuele begeerte. Maar het Griekse woord voor begeerte betekent gewoon verlangen, sterk verlangen. Dat waar iemand naar hunkert. Nu is het natuurlijk zo dat veel mensen naar seks hunkeren. Daarom verwijst begeerte nog steeds vaak naar seksueel

verlangen, maar dat is niet altijd zo. Elk persoonlijk verlangen is een begeerte. Zelfs een goed verlangen naar goede dingen is dat. In Lukas zei Jezus, toen Hij met Zijn discipelen bijeenkwam voor het laatste Pascha:

En Hij zei tegen hen: Ik heb er vurig naar verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik ga lijden.

LUKAS 22:15

Hetzelfde Griekse woord.

Dat was niet iets slechts. Begeerte is op zichzelf niet slecht. Het is alleen zo dat wanneer we in de Bijbel over begeerte lezen, het meestal gaat over het begeren van iets wat niet goed is. Hunkeren naar of verlangen naar wat slecht is. Vooral lichamelijke verlangens, of het nu gaat om seks, eten of andere dingen waarnaar je hunkert of waaraan je verslaafd bent. Die verlangens zijn natuurlijk heel vaak zondig vanwege datgene waarop ze gericht zijn. Nu, wanneer hij zegt:

Vroeger, voordat je christen was, toen je het evangelie nog niet kende, richtte je je leven in of gaf je het vorm naar wat je eigen verlangens je ingaven.

12

Je leven wordt gevormd door gehoorzaamheid

Dit waren voor het grootste deel geen goede verlangens. In veel gevallen verlangde je naar al die dingen die niet goed voor je zijn en die geen heilige dingen zijn. Maar je had geen hogere maatstaf waarnaar je je kon richten. Wat interessant is, is dat het niet... let erop dat hij aangeeft dat je leven ergens naar gevormd wordt. Je leven staat niet stil. Je bereikt niet gewoon de volwassenheid waarna er niets meer verandert tot de dag waarop je sterft. Je blijft veranderen, de ene of de andere kant op. Je blijft je leven opnieuw vormgeven. Wanneer je beslissingen neemt, je, eh, beslissingen worden gewoonten. Als je consequent een beslissing neemt volgens een bepaalde maatstaf, of dat nu je verlangen is of een andere maatstaf, wordt het een gewoonte. En gewoonte

wordt karakter en karakter wordt bestemming. En dus is er natuurlijk voortdurend werk aan ons leven. Het wordt voortdurend gevormd. En, en dus zegt Paulus in Romeinen hoofdstuk 12:

Ik roep u daarom op, met een beroep op Gods barmhartigheid: pas u niet aan deze wereld aan, maar laat u veranderen door de vernieuwing van uw denken.

ROMEINEN 12:1-2

Het is onvermijdelijk dat je je ergens naar vormt. Je kunt je naar Christus vormen of je kunt je naar iets anders dan Christus vormen. En, en als je Christus niet kent, zal het iets anders zijn dan Hij. Hoogstwaarschijnlijk je verlangens. Waar moet je je anders door laten leiden? Wat is... Wat wil je? Je gaat af op wat je wilt. Als je christen wordt, leg je natuurlijk je eigen wil en je zelfbestuur af en besluit je: goed, wat ik wil is eigenlijk niet zo belangrijk. Wat God wil is belangrijk. Ik wil mijn leven nu richten naar wat God zegt. En daarom zegt hij:

Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in de tijd van uw onwetendheid waren.

1 PETRUS 1:14

Toen je onwetend was, deed je niets anders dan je leven richten naar wat je vluchtige verlangens je ingaven. Of misschien geen vluchtige verlangens. Misschien had je bepaalde overheersende verlangens om, weet je, te trouwen of rijk te worden of een bepaalde status te verwerven of wat dan ook. Weet je, bij mensen zijn dit niet allemaal,

strikt genomen, slechte verlangens. Maar als ze je overheersende verlangen zijn, in plaats van het doen van de wil van God, zijn ze niet goed. Maar kijk eens naar Romeinen hoofdstuk 6, vers 16 en 17. Romeinen 6, vers 16 en 17. Paulus zei:

Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

ROMEINEN 6:16-17

Nu zegt Petrus... Paulus dat er hier twee mogelijkheden zijn. Je kunt een slaaf van de zonde worden of een slaaf van de gerechtigheid, door gehoorzaamheid. Je kunt je leven naar je eigen verlangens richten en, weet je, zo in een sleur terechtkomen dat je er niet eens meer uit kunt komen. Je wordt hier een slaaf van, van je gewoonten en van je hartstochten of waar je dan ook een slaaf van bent. Of je kunt door gehoorzaamheid aan God een slaaf van de gerechtigheid worden. Dat betekent dat het meer, dat het meer je aard is om de weg van de gerechtigheid te gaan dan die van de zondigheid. En hij zegt in vers 17:

Maar God zij dank — dit is Romeinen 6:17 — dat u wel slaaf van de zonde was.

Deze christelijke lezers waren dat vroeger. Maar, zegt hij, u bent van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht waaraan u overgegeven bent.

Of de King James zegt:

die aan jullie is doorgegeven.

13

Discipelschap is doen wat Jezus gebiedt

Dat maakt niet zoveel uit. Het is in grote lijnen dezelfde gedachte. Die vorm van leer. Nu denk je bij het woord leer misschien aan theologische begrippen. Maar leer betekent eigenlijk gewoon onderricht. Het Engelse woord 'doctrine' is gewoon een oud Engels woord dat onderricht betekent. Deze christenen hadden gehoorzaamd aan de vorm van onderricht die hun gegeven was. Nu denk ik dat onze gemeenten de dingen anders doen dan de vroege gemeente. Want het onderricht dat wij onze pasbekeerden willen laten beheersen, bestaat uit theologische zaken. We willen er zeker van zijn dat ze vasthouden aan de kenmerkende theologische standpunten van ons kerkgenootschap. Dus willen we met hen praten over rechtvaardiging door geloof, over de Drie-eenheid, weet je, de godheid van Christus, wat de kenmerkende standpunten van onze groep ook zijn, de opname vóór de grote verdrukking, wat de groep ook gelooft. We willen die begrippen, die theologische opvattingen stevig verankeren in het leven van die mensen. In de vroege gemeente leerden ze die dingen niet zozeer aan de eerste gelovigen. We weten dat Jezus in Mattheüs 28:21 zei, of Mattheüs 28:20, denk ik. Jezus zei:

Maak discipelen door hun te leren alles in acht te nemen wat Ik u geboden heb.

MATTHEÛS 28:19-20

Met andere woorden, het onderricht dat aan deze christenen gegeven werd, ging niet zozeer over abstracties en theologische begrippen, maar vooral over: wat moet je doen? Wat heeft Jezus je geboden te doen? Je naaste liefhebben, je vijand liefhebben, je voor God vernederen, mensen vergeven. Met andere woorden, het was praktisch onderricht om alles in acht te nemen wat Jezus geboden had. Dus het onderricht dat bij discipelschap gegeven werd, was hun leren alles in acht te nemen wat Jezus geboden had. En dat is het onderricht dat Paulus aan mensen gaf. Van deze mensen wordt dus gezegd dat ze hun leven hadden gericht naar, of gehoorzaam waren geweest aan, die vorm van onderricht waaraan ze waren overgegeven, of die aan hen was overgeleverd. Het kan allebei. Dat is het onderricht van Christus, hoe je je leven moet

leiden. Deze mensen hadden daaraan gehoorzaamd. Daarom wordt het woord gehoorzaamheid gebruikt. Niet, hij zei niet: je geloofde die leerstellingen die we je geleerd hebben. Hij zegt:

Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

ROMEINEN 6:17

Nou, onderricht gehoorzamen betekent dat het onderricht je iets leerde wat je moest doen. Niet alleen iets waarover je een mening moest hebben. Nu dat woord vorm daar in Romeinen 6. Je denkt misschien: wacht eens, ik dacht dat we met Petrus bezig waren. Dat zijn we ook. In Romeinen 6:17, waar hij zegt:

14

Jezus' onderwijs als vorm voor je karakter

die vorm van onderwijs, is het woord vorm dat woord 'tupos', of 'type', in het Grieks. Je herinnert je dat we het af en toe over het woord type hebben gehad. Toen we met Hebreeën bezig waren, hadden we het over typen van Christus, typen en schaduwen, dingen die een voorafschaduw van iets zijn. Maar het woord 'tupos', type, betekent eigenlijk een patroon. Als je hier was toen we Hebreeën bespraken, herinner je je dat ik bijvoorbeeld een puddingvorm noemde. Een puddingvorm is een patroon. Je giet er vloeibare gelatinepudding in. Wanneer die hard wordt, kun je de pudding uit de vorm halen en behoudt de pudding die vorm. De functie van een puddingvorm was wat er in het Grieks bedoeld werd, hoewel ze nog geen gelatinepudding hadden, denk ik. Maar ik weet niet hoelang gelatinepudding er al is, maar ik denk niet dat ze die destijds in het Romeinse Rijk hadden. Maar dat was het idee: je giet beton in een bekisting, en wanneer de bekisting... wanneer het beton hard geworden is, haal je de bekisting weg. De gietvorm bepaalt de vorm van wat uiteindelijk blijvend zal zijn. Je maakt eerst de gietvorm, dan doe je daarin wat nog geen blijvende vorm heeft, en dat neemt de vorm van de gietvorm aan. En naarmate het hard wordt, behoudt het die vorm. Dat betekende het woord 'tupos': een gietvorm. Zo'n patroon. Nu Let eens op wat Paulus in

Romeinen 6:17 zegt, want dat heeft te maken met wat Petrus zei in het vers waarvan we zijn afgeweken om hier terecht te komen. Paulus zei dat jullie slaven van de zonde waren. Vroeger zondigde je zonder ermee te kunnen ophouden. Je was er een slaaf van, zoals een verslaafde. Maar hij zegt dat dat veranderde toen je... wat? Toen je vanuit je hart gehoorzaam werd aan dat, dat patroon van onderwijs dat, dat je ontvangen had.

Het patroon van onderwijs. Wat is dat? Wat Jezus zei dat je moest doen. Dat geeft een patroon voor je leven aan. Je gehoorzaamde eraan. Het is alsof je door je gehoorzaamheid het beton er nat in goot. En dan zal God dat honoreren. Het beton wordt hard en uiteindelijk kun je de vorm wegtrappen. Met andere woorden, de vorming van je karakter begint ermee dat je ziet wat Jezus je geboden heeft te doen, en dat je besluit daaraan te gehoorzamen. En je gehoorzaamheid daaraan geeft je leven een andere vorm. Uiteindelijk heeft je leven die vorm nu werkelijk. Je hebt de regels niet meer nodig, omdat je ze ook zonder de regels zult houden. Je bent vanbinnen veranderd. De wet staat in je hart geschreven. Je hebt het niet nodig dat de wet je van buitenaf wordt opgelegd. Het begint met onderwijs. Over hoe je je moet gedragen. Je kunt daar gehoorzaam of ongehoorzaam op reageren. Als je consequent gehoorzaamt, neemt je leven die vorm aan. En uiteindelijk is het onderwijs als vorm niet meer nodig, omdat je inmiddels werkelijk die vorm hebt aangenomen, min of meer blijvend.

Dus wanneer Petrus zegt:

Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in de tijd van uw onwetendheid waren.

1 PETRUS 1:14

Aan de verkeerde vorm. Hij zegt dat je, toen je God niet kende, je leven naar je begeerten vormde. Wat anders? Als je Jezus niet hebt of als je de Heere niet hebt, doe je gewoon wat je zelf het beste lijkt en waarvan je denkt dat je er het meest van zult genieten. En die gewoonte vormt je karakter, vormt wat je vanbinnen bent. Maar Petrus zegt: doe dat niet, maar wees als gehoorzame kinderen. Kijk, Paulus zei:

Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.

ROMEINEN 6:17

15

Gods karakter als maatstaf voor heiligheid

Als gehoorzame kinderen, zegt Petrus, waarbij je je niet vormt zoals je vroeger deed, maar waarbij je je kennelijk vormt naar een andere maatstaf. Wat is die maatstaf? Dat zegt hij in het volgende vers. Dus we nemen vers 14 nog eens en gaan door naar vers 15, omdat het één zin is. Vers 14:

Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in de tijd van uw onwetendheid waren. Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig.

1 PETRUS 1:14-16

Dat is een citaat uit Leviticus 11:44, en het wordt elders in het Oude Testament herhaald. God zei:

want Ik ben de HEERE, uw God. U moet zich heiligen en heilig zijn, want Ik ben heilig. U mag uzelf niet verontreinigen met al de kruipende dieren die zich over de aarde voortbewegen.

LEVITICUS 11:44

Dus Ik ben hier de vorm. God zegt: Mijn heiligheid is de vorm waarnaar je je moet vormen. Je moet op God gaan lijken. Niet op God lijken wat Zijn bevoegdheden betreft, niet alsof je mensen bevelen geeft zoals God het recht heeft om te doen. Sommige mensen spelen op die manier voor God, maar daar hebben we het niet over. We hebben het over Gods karakter. Genadig zijn zoals Hij genadig is. Nederig zijn zoals Hij nederig is. Liefdevol zijn zoals Hij liefdevol is. Eh, zelfbeheerst zijn zoals Hij dat is. Geduldig zijn zoals Hij dat is. Zijn eigenschappen hebben. Dat heeft God voor ogen. Kinderen grootbrengen die op een dag op Hem lijken. Dus we hebben deze vorm die bepaalt welke gedaante we moeten krijgen. Wat is die vorm? Gods eigen heiligheid, Gods eigen karakter. En Petrus zegt: houd er nu mee op je leven te vormen naar de patronen die je had voordat je van God wist. Je weet nu van God, en:

Zoals Degene die jullie heeft geroepen heilig is, moeten jullie ook heilig zijn.

16

Heiligheid en uiterlijke gedragsregels

Dat zegt hij. Nu is heilig een woord dat duidelijk enige definitie of beschrijving nodig heeft, want wat betekent heilig eigenlijk? Eh, natuurlijk, als we denken aan heiligheid in ons gedrag, zijn er helaas gemeenten die zich als kerkgenootschap gedurende hun hele geschiedenis heiligingsgemeenten hebben genoemd. En ze lijken heiligheid te definiëren als niet erg werelds zijn. En niet erg werelds betekent dat ze geen moderne kleding dragen. En dat ze, eh, niets dragen waardoor ze er aantrekkelijk uitzien. Weet je, eh, als je er aantrekkelijk uitziet, is dat werelds. Dus de vrouwen in deze gemeenten dragen hun, eh, je weet wel, hun lange, slonzige kleren. Ze willen niet dat iemand,

weet je, hen aantrekkelijk vindt. Eh, ze dragen geen make-up of sieraden en dat soort dingen. En dat noemen ze heilig zijn. Daar voegen ze aan toe dat ze geen televisie mogen kijken of niet naar de film mogen of niet mogen dansen en een heleboel dingen niet mogen doen. Drinken mogen ze zeker niet, God verhoede het. Of roken of zoiets doen wat werelds is. Wereldsgezindheid is in hun ogen het tegenovergestelde van heiligheid. Nou, wereldsgezindheid is ongetwijfeld het tegenovergestelde van heiligheid, maar wereldsgezindheid wordt niet in de eerste plaats door deze uiterlijke dingen bepaald. Ik zeg niet dat uiterlijk gedrag niets met heiligheid te maken heeft. Dat heeft het wel. Maar wanneer mensen heiligheid definiëren aan de hand van wat je niet doet — de wereld doet dit, maar wij doen dat niet — wordt heiligheid helaas opeens iets negatiefs. Het is dan: nou, vroeger deden we dit, maar dat mogen we niet meer doen. We zijn nu heilig. We mogen niet naar de film. Sorry, ik ben heilig. Vroeger ging ik naar de film. Ik mag niet naar de film. Ik ben nu heilig. Dat doe ik niet. Heiligheid betekent dat ik dingen niet doe. Maar op God lijken... God wordt niet gekenmerkt door de dingen die Hij niet doet. Hij wordt gekenmerkt door wat Hij is en wat Hij doet. Heilig zijn betekent min of meer gewoon zijn zoals God is. Als mensen nu denken dat God knorrig is en, weet je, eh, dat Hij, eh, dat Hij geschokt zou zijn als iemand een sigaret rookt, dan zullen ze vermoedelijk denken dat dat heiligheid is. Ze zijn knorrig en ze zijn geschokt als mensen sigaretten roken.

17

Heilig betekent apart gezet voor God

Ik denk niet dat God van veel dingen geschokt is. Ik denk zeker niet dat Hij geschokt is door roken of drinken of films of dansen. Nu kunnen er inderdaad momenten zijn waarop dat voor iemand niet het juiste is om te doen, maar dat bepaalt niet wat heiligheid is. Het woord heilig verwijst in zijn eerste betekenis helemaal niet naar hoe je je gedraagt. Het woord heilig wordt in de Bijbel toegepast op dingen die zich op geen enkele manier gedragen. De tabernakel bijvoorbeeld is een gebouw. Die was heilig. Hoe gedroeg die zich? Die gedroeg zich helemaal niet. Gebouwen doen niets. De meubels in de tabernakel, dat waren heilige meubels. De lepels en de vorken en de

lampen en de tafels, die waren heilig. Als je zegt dat die dingen heilig zijn, hebben we het natuurlijk niet over hoe ze zich gedragen, want zulke dingen gedragen zich helemaal niet.

De priesters in het Oude Testament waren trouwens allemaal heilig. Maar ze misdroegen zich vaak. Gedurende het grootste deel van de geschiedenis van Israël waren de priesters zelfs heel corrupt. Toch waren ze heilig. Hoe konden ze heilig zijn en corrupt zijn? Omdat heilig in de eerste betekenis van het woord helemaal niet naar gedrag verwijst. Heilig betekent apart gezet voor God. De tabernakel is een gebouw dat apart gezet is voor God. Die kon niet worden gebruikt voor bingo en voor dansavonden op sokken en dat soort dingen. Die werd niet gebruikt voor gewone doeleinden. Het was niet zomaar een gebouw waar de gemeenschap voor allerlei doeleinden terecht kon. Het was iets wat apart gezet was voor bijzondere doeleinden voor God.

De priesters waren heilig in die zin dat ze apart gezet waren voor God. Ze konden niet zomaar weggaan en zeggen: ik wil geen priester zijn, ik denk dat ik makelaar wil worden, weet je, of ik wil loodgieter worden. Die mogelijkheid hadden de priesters niet. Ze waren door God apart gezet voor Zichzelf. Ze gedroegen zich daar niet altijd naar. Maar ook als ze zich daar niet naar gedroegen, deden ze daarmee eenvoudigweg hun status geweld aan. Ze waren door God als heilig apart gezet. Daar konden ze niets aan veranderen. Dat was Gods beslissing. Ze konden zich gedragen alsof ze niet apart gezet waren voor God, maar ze waren wel apart gezet. Want heilig zijn, of door God apart gezet zijn voor Zichzelf, is een objectief gegeven.

18

Leven volgens Gods bedoeling

De Bijbel leert dat je, wanneer je christen wordt, deel gaat uitmaken van Gods beweging, van Gods priesterschap, van Gods — van het lichaam van Christus. Je bent niet meer zoals je daarvoor was. Je hebt niet meer helemaal op dezelfde manier zelf de zeggenschap over je leven. Je bent nu apart gezet voor de wil van God. Voordat je christen was, gaf je misschien niets om de wil van God. Misschien dacht je er nooit over na. Nu je christen bent, ben je apart gezet om iets te doen waarvoor God je gemaakt heeft. Dat legt je niet meer beperkingen op dan een leven dat niet heilig is.

Het geeft juist meer vervulling, omdat alles wat God voor je heeft bestemd om te doen, datgene is waarvoor Hij je gemaakt heeft. En datgene waarvoor Hij je gemaakt heeft, moet wel de meeste vervulling geven om te doen.

Ik bedoel, als je je leven leidt zonder God te kennen, doe je wat volgens jou het beste voor je is. Maar de meeste mensen die dat doen, lijden uiteindelijk op de een of andere manier schipbreuk: in hun leven, hun relaties, vaak hun financiën, hun gezondheid. Ik bedoel, na zeventig, tachtig jaar leven zijn ze behoorlijk... Als ze niet de wil van God hebben gedaan, hebben mensen hun leven vaak geruïneerd. Maar dat komt doordat ze met hun leven doen wat God niet voor hen bedoeld heeft, waarvoor Hij hen niet ontworpen heeft. Ze volgen de instructies van de fabrikant niet, voor de machine of voor het geestelijke aspect. En dus is de wil van God doen niet beperkend. De wil van God doen is je plek vinden, ontdekken waarvoor God je ontworpen heeft en zeggen: wauw, nu doe ik eindelijk waarvoor ik gemaakt ben.

Maar wanneer je een volgeling van Christus wordt, word je door die stap apart gezet, speciaal om te doen waarvoor God je gemaakt heeft, in plaats van zomaar te doen wat je wilt, wat je leuk leek. Nu betekent dat niet dat je geen plezier meer hebt, want de Bijbel... Er is geen reden om te geloven dat God je ontworpen heeft om geen plezier te hebben. Hij... Er staat in 1 Timotheus hoofdstuk 6 dat:

Beveel de rijken in deze tegenwoordige wereld dat zij niet hoogmoedig zijn, en hun hoop niet gevestigd houden op de onzekerheid van de rijkdom, maar op de levende God, Die ons alle dingen in rijke mate verschaft om ervan te genieten;

1 TIMOTHEÛS 6:17

God heeft ons gemaakt om van het leven te genieten. Dat betekent niet dat alle vormen van plezier even, weet je, geoorloofd zijn. Maar het betekent zeker dat het leven in God bedoeld is om van te genieten. En dat is het ook. Het punt hier is echter dat, wanneer God zegt:

Wees heilig zoals Ik heilig ben.

God zegt: leef je leven als iemand die bewust apart gezet is voor Mij. Zodat je, wanneer je 's morgens opstaat, niet gewoon bedenkt: wat zou ik vandaag willen doen? Maar eerder: wat denk ik dat God graag zou willen dat ik vandaag doe? Waarvoor heeft God mij gemaakt? Waarvoor heeft Hij deze dag gemaakt? Ik wil vandaag Gods wil doen. En dat is gewoon de instelling van iemand die zegt: goed, ik ben apart gezet. Voor God.

19

Gedrag dat past bij Gods eigendom

Let er nu echter op dat ik heb gezegd, en terecht heb gezegd, dat het woord heilig niet in de eerste plaats naar gedrag verwijst. Het verwijst in de eerste plaats naar de status van apart gezet zijn, in een andere categorie dan gewone dingen. Toch is er gedrag dat daarmee strookt, en gedrag dat daar niet mee strookt. Als je apart gezet bent voor God, strookt het daar niet mee om je te gedragen alsof je hier alleen maar bent om voortdurend je begeerten te volgen. Je hoort je juist af te vragen: wat wil God eigenlijk dat ik doe? En wanneer Petrus het heeft over heilig zijn, zegt hij in vers 15:

word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel,

1 PETRUS 1:15

Dus hoewel heiligheid in de Schriften, in het Oude en het Nieuwe Testament, er allereerst om gaat dat je voor God bent afgezonderd, hoort daar ook gedrag bij dat in het licht daarvan logisch is. Als ik er bijvoorbeeld mijn doel van maak om alleen maar rijk te worden en in weelde te leven, en, en, je weet wel, iedereen jaloers op me te maken, omdat dat is wat mijn ego en mijn begeerten willen. Nou, het is niet erg waarschijnlijk dat God mij daarvoor gemaakt heeft. God moet bij het maken van mij iets zinvollers dan dat voor ogen hebben gehad. Dus ik ben niet... Het past niet bij mijn situatie om alleen maar mijn eigen plannen na te jagen als ik nu aan God toebehoor. Denk eraan dat Paulus in 1 Korinthe 6 zei, volgens mij is het vers 20 of 21, Paulus zei:

U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

1 KORINTHE 6:20

God heeft je gekocht met het bloed van Jezus. Je bent gekocht. Je bent iemands eigendom. Hij, God, is jouw Eigenaar. Natuurlijk was je daarvoor rechtmatig ook al Zijn eigendom, omdat Hij je gemaakt heeft. Het verbaast me hoeveel mensen hun leven leiden alsof ze hun eigen eigendom zijn. Dan vraag ik me af: hoe zijn ze eigenlijk hun eigen eigendom geworden? Ik weet hoe ze eigenaar zijn geworden van hun huis of hun auto of hun kleren. Die hebben ze gekocht. Je hebt jezelf niet gekocht. Je hebt jezelf niet geschapen. Als je een hek bouwt, is dat jouw hek, omdat jij het gebouwd hebt, maar je hebt jezelf niet gebouwd. Je bent door God gebouwd en gemaakt, en je hebt jezelf niet geschapen of gekocht. Dus je bent niet je eigen eigendom. En omdat dat zo is, is het enige verstandige, het enige verstandige gedrag, dat je je gedraagt als iemand die werkelijk Gods eigendom is. En dat is natuurlijk ook zo. Petrus vraagt ons alleen maar om in overeenstemming met de werkelijkheid te leven.

20

Volledige overgave in plaats van lauwheid

En dit is waar volgens mij veel christenen echt tekortschieten, omdat ze zich aangetrokken voelen tot hun oude plannen en hun oude gewoonten. Sommige daarvan zouden niet echt in overeenstemming zijn met wat God wil dat ze doen. Ze willen christenen zijn omdat ze, denk ik, naar de hemel willen en niet naar de hel. Misschien is dat hun hele motivatie, ik weet het niet. Maar ze voelen zich nog steeds tot andere dingen aangetrokken en ze leiden een leven dat daarmee in strijd is. Aan de ene kant willen ze met één voet in Gods Koninkrijk staan, en met de andere voet willen ze in de wereld staan om de dingen te doen die ze zelf willen doen. En dat is de meest onbevredigende manier van leven die er maar is. Ofwel... Jezus zei tegen de gemeente van Laodicea:

Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

OPENBARING 3:15-16

Ik bedoel: kies er helemaal voor of blijf er helemaal buiten. Maar met één voet op elke plek staan, dat is het ellendigste leven van allemaal. Iemand die tegenover God geen gewetensbezwaren heeft en er niet om geeft God te behagen, maar alleen zichzelf wil behagen, die kan eropuit gaan en genieten, en zijn geweten kan hij negeren. Maar als er een deel van hem is dat Gods wil wil doen, en hij weet dat hij die niet doet, dan kan hij niet eens van zijn zonde genieten. Hij kan eropuit gaan en zondigen, maar hij zal er niet meer van genieten, omdat hij net genoeg godsdienst in zich heeft om dat voor hem te bederven, snap je.

Aan de andere kant, als iemand zich helemaal aan God geeft, is dat een heel bevredigend leven. Maar als je rekening houdt met God en toch probeert vast te houden aan dingen die zondig zijn, kun je niet van God genieten. Want je zult niet zo'n relatie en gemeenschap met God hebben als je probeert vast te houden aan een deel van je eigen plannen. En dan zeg je: 'God, ik sta aan Uw kant, hierin sta ik aan Uw kant. Laat me dit hier alleen even meenemen.' God zegt: 'Nee, of je geeft je helemaal, of je blijft er helemaal buiten. Niet half erin en half erbuiten.' En ik denk dat het meest bevredigende leven is dat je je helemaal aan God geeft. Het op één na meest bevredigende leven is dat je er helemaal buiten blijft. Maar de slechtste van alle mogelijkheden is dat je er gedeeltelijk in staat en gedeeltelijk buiten.

En Petrus zegt alleen maar: 'Luister, je bent voor God afgezonderd. Dat is wie je bent.' Leef daar nu naar. Dat is de enige manier waarop je vervulling kunt vinden en niet voortdurend innerlijk verdeeld bent. Breng je gedrag dus, zegt hij, in overeenstemming met de werkelijkheid. Je bent van God. Dat wil zeggen: je behoort God toe. Gedraag je daar dan ook naar. En hij zei in vers 17:

21

Vrijgekocht en verantwoordelijk voor God

En als jullie de Vader aanroepen, Die iedereen onpartijdig beoordeelt op wat die doet, leef dan met ontzag zolang jullie hier te gast zijn, want jullie weten dat jullie niet met vergankelijke dingen zoals zilver en goud zijn vrijgekocht uit het doelloze leven dat jullie van jullie voorouders hebben overgenomen, maar met het kostbare bloed van Christus.

Dit is dat hele punt van:

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

1 KORINTHE 6:19-20

Je bent verlost, gekocht met het bloed van Jezus.

Je bent niet van jezelf.

Je bent verlost:

met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.

1 PETRUS 1:19

Nou, we zullen vanavond beslist niet verder komen dan dit vers. Laat me hier dus gewoon een paar opmerkingen over maken. Sommige daarvan zijn al aan de orde gekomen in verband met andere boeken die we bestudeerd hebben. Er zal dus wat herhaling zijn. Ik zal proberen dat tot een minimum te beperken. Maar we moeten deze dingen wel bekijken wanneer we ze tegenkomen, en overwegen hoe ze hier in de redenering van Petrus passen. Hij zegt dat je God je Vader noemt. Nou, dan beweer je iets over God te weten wat anderen niet weten. Je beweert een relatie met God te hebben die anderen niet hebben. Jij bent dus een van de kinderen van God? Goed, dan weet je dus, zegt hij, dat God alle mensen onpartijdig oordeelt naar hun gedrag. Onpartijdig betekent dat Hij geen lievelingen heeft die Hij vrijuit laat gaan, terwijl Hij iemand anders, die niet tot Zijn lievelingen behoort, strenger oordeelt. God meet niet met twee maten. Dit was echt een fout die de Joden in het Oude Testament maakten. Paulus en Petrus en anderen — Paulus en Petrus waren zelf allebei Joden, en ze moesten door schade en schande leren dat God de Joden niet voortrekt boven de heidenen. God heeft geen lievelingen. Het is niet zo dat Hij de heidenen vanwege al hun zonden naar de hel stuurt, maar dat de Joden diezelfde zonden kunnen doen en

ermee weggelaten. Nee, God kent dat soort partijdigheid niet. Hij oordeelt iedereen naar de werken die ze doen. Dat zegt Paulus in Romeinen hoofdstuk 2. Ik denk zelfs dat Petrus hier misschien bewust dit gedeelte van Romeinen 2 laat doorklinken. Want in Romeinen 2:6, let op, staat over God:

22

God oordeelt iedereen onpartijdig

Die ieder vergelden zal naar zijn werken,

ROMEINEN 2:6

Dat zei Petrus ook, dat weten we. Maar hij gaat verder. Paulus zegt in Romeinen 2:6:

God zal ieder mens geven wat die op grond van zijn daden verdient.

En hij geeft voorbeelden.

namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek, maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek.

ROMEINEN 2:7-10

Wat hij zegt, is dat God bij Zijn oordeel niet zal zeggen: goed, jullie Joden vallen in de categorie rechtvaardigen, en alle heidenen ergens anders. Ik ga de heidenen naar een strengere maatstaf oordelen. Hij zegt: nee, iedereen die goddeloos is, krijgt dezelfde straf, of ze nu Jood of Griek zijn. Iedereen die rechtvaardig is, krijgt dezelfde beloning,

of ze nu Jood of Griek zijn. God trekt de Joden niet voor als ze niet beter zijn dan de Grieken. Met andere woorden, Hij oordeelt niet naar wat, wat, eh, wie je voorouders zijn, of zelfs maar welke godsdienst je zegt aan te hangen. Hij oordeelt naar je gedrag. Het is interessant dat elke passage in de Bijbel die over het oordeel spreekt, erop wijst dat God naar de werken zal oordelen. Christenen geloven dat we door geloof behouden worden, niet door werken. Dat geloof ik zelf ook, net als alle christenen die ik ken. Waarom gaat het oordeel dan over werken? Petrus zei:

God beoordeelt iedereen op wat die doet.

Paulus zei, zoals we net in Romeinen 2 hebben gelezen:

God zal iedereen oordelen naar zijn werken.

ROMEINEN 2:6

Jezus zei het in de gelijkenis van de schapen en de bokken. Hij zal de schapen en de bokken naar hun werken oordelen. Elders sprak Jezus erover hoe de Zoon des mensen zal komen en ieder mens naar zijn werken zal belonen, in Mattheüs 16:28 of 29, ergens daar, misschien 27.

En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

OPENBARING 20:12

23

Werken laten zien of geloof echt is

Eh, alle, alle Bijbelschrijvers zeiden dat God naar de werken zal oordelen. En toch zeggen ze dat we door geloof behouden worden. Als we door geloof behouden worden, waarom worden we dan niet geoordeeld naar ons geloof of het ontbreken daarvan? Ik

denk dat de reden is dat heel veel mensen zeggen dat ze geloof hebben en denken dat ze geloof hebben. Maar Jakobus zei:

Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

JAKOBUS 2:26

Als je zegt dat je geloof hebt, maar je gedrag niet overeenkomt met wat je zegt te geloven, dan is jouw geloof geen geloof dat enige waarde heeft. God kan dus gerust naar de werken oordelen. Dan zal Hij gemakkelijk onderscheiden wie geloof had en wie niet. Als werken helemaal niet worden meegewogen, zal iedereen zeggen: 'Hé God, ik geloofde in U.' Dan zal Hij zeggen: 'Hm, wat moet Ik nu doen? Ik herkende je niet, maar je zegt dat je in Mij geloofde. Wat moet Ik daar nu van denken? Eh, wat moet Ik, hoe moet Ik je oordelen? Je zegt dat je geloofde. Hoe weet Ik of je geloofde of niet?' Nou, dat is heel eenvoudig. Als je gelooft, gedraag je je daarnaar. Als je niet gelooft, gedraag je je alsof je niet gelooft. Elk geloof dat geen werken voortbrengt, is een dood geloof. Daar zul je niets aan hebben. Geloof zal dus altijd werken voortbrengen. En dat is gewoon een andere manier om te zeggen dat je daden laten zien wat je werkelijk gelooft, wat je werkelijke overtuigingen zijn. Geloof bestaat uit je overtuigingen. Je werken zijn je daden. Het is, het is gewoon een manier om te zeggen dat je daden het betrouwbaarst aangeven wat je overtuigingen zijn. En God zal je natuurlijk oordelen. Je wordt behouden door je overtuigingen, maar je werken, je daden zullen laten zien wat je overtuigingen waren. En je kunt eindeloos blijven zeggen dat je geloof had, maar als je overtuigingen daarmee in strijd zijn, ik bedoel, als je werken — dan zal God niet onder de indruk zijn. Hij zal niet overtuigd raken door je betuigingen van trouw. Waar was die trouw toen je je zo gedroeg? En dus zegt Petrus dat God zonder partijdigheid oordeelt. Nu spreekt hij tegen christenen. Hij zegt eigenlijk: jij bent een christen, denk je dat jij vrijuit zult gaan? Denk je dat je zomaar die dingen kunt gaan doen die de heidenen niet mogen doen, maar dat jij ermee zult weggkomen? Nee hoor. Hij zegt:

24

Zondigen, berouw en Gods vergeving

En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

1 PETRUS 1:17

En wat hij natuurlijk steeds heeft betoogd, is dat je moet leven als iemand die bij God hoort.

Wees heilig in uw gedrag. Wees gehoorzame kinderen.

1 PETRUS 1:14-15

Het is duidelijk dat hij het hier over gedrag heeft. De christen heeft de verplichting om God te gehoorzamen. Nu wil ik dit zeggen, omdat sommige mensen hierdoor in verwarring raken. Ze zeggen: maar wacht eens even, ik zondig en ik ben een christen. Ik ben niet volmaakt. Niemand is volmaakt. Ik ken geen volmaakte christen. Ik ben er zeker zelf geen. Hoe kan ik dan naar mijn werken geoordeeld worden zonder daar bang voor te zijn? Nou, Petrus zegt: goed gezien. Wees bevreesd. Hij zei aan het einde van vers 17:

Leef met ontzag zolang jullie hier te gast zijn.

De vreze Gods. Maar we moeten niet vergeten dat werken... Bekering is ook een van die daden waarmee God rekening houdt. Dat wil zeggen: als je zwak bent, je wilt God volgen, maar je bent zwak en je struikelt, je doet iets verkeerd. Nou, dat is een van je werken. Dat is een van je daden. Maar als je je vervolgens bekeert en zegt:

En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig.

LUKAS 18:13

dan is dat ook een daad. En die weegt zwaarder dan die andere. God is barmhartig voor wie zich voor Hem verootmoedigen. Twee keer in het Nieuwe Testament en één keer in het Oude Testament staat er:

Hij echter geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

JAKOBUS 4:6

Als iemand zondigt maar zich niet bekeert, nou, dat levert geen goede staat van dienst op. Maar als we zondigen, is dat niet echt wat we het liefst wilden doen. We probeerden God immers te gehoorzamen, maar we zijn gewoon zwak. We zijn niet normaal. Ik bedoel, we zijn wel normaal, maar we zijn doorgaans niet heilig. We zijn niet normaal zoals God dat is. We zijn niet, we voldoen niet aan Zijn norm. En omdat we falen, moeten we ons bekeren. Maar als we ons bekeren, zegt God: prima, je hebt je bekeerd. Dat is weggeveegd, uit je dossier geschrapt. Het is dus niet zo dat we goede werken moeten opstapelen totdat we er meer hebben dan slechte werken. Dat we bang moeten zijn: o nee, ik heb de afgelopen paar uur volgens mij gezondigd. Als God vandaag kwam, zou ik, weet je, naar de hel gaan, omdat Hij me naar mijn werken gaat oordelen. Nee, als je hart van de Heere is, dan heb je er spijt van zodra je weet dat je gezondigd hebt, en bekeer je je. In 1 Johannes 1:9 staat:

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

1 JOHANNES 1:9

In 1 Johannes 2:1 staat:

Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld.

1 JOHANNES 2:1-2

In 1 Johannes 1:7 staat:

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1 JOHANNES 1:7

25

Jezelf beoordelen en het goede willen

Onze werken zijn dus belangrijk. Maar we moeten bedenken dat, zelfs wanneer onze werken tekortschieten, als we ons werkelijk bekeren, dat ook een van de werken is waarmee bij het oordeel rekening wordt gehouden. Ik geloof dat zodra je je oprecht van je vroegere zonden bekeert, die zonden bij het oordeel nooit meer ter sprake komen. Want Paulus zei in 1 Korinthe 11:

Want als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.

1 KORINTHE 11:31

Dus wanneer je je bekeert, oordeel je over je eigen gedrag en zeg je: God, dit... Ik spreek een oordeel uit over mijn gedrag. Wat ik deed was niet goed. Ik ben daartegen. Ik veroordeel dat gedrag. Ik keur het niet goed. Daarmee breng ik mezelf voor het

oordeel. En Paulus zei:

Als je jezelf beoordeelt, zal God je niet veroordelen.

Alles waarvan we ons voor God werkelijk hebben bekeerd, is weg. Het zal nooit meer ter sprake komen. Bij het oordeel. Maar natuurlijk gaat het hele Nieuwe Testament ervan uit dat christenen mensen zijn die het goede willen doen. Soms vallen we door zwakheid, maar we wilden geen slechte dingen doen. We willen het goede doen, maar we zijn sukkels. We zijn zwak. We hebben zonde in onze, in onze natuur, die ons soms de baas wordt, net als ieder ander. We zijn niet, we zijn eigenlijk niet zoveel beter dan andere mensen, maar we zouden beter moeten zijn dan we vroeger waren. Weet je, er kunnen zondaars zijn die minder zondigen dan wij, maar wij zouden minder moeten zondigen dan vroeger. Christus hoort ons te verbeteren, en dat doet Hij ook. Naarmate we meer genade ontvangen, worden we meer aan Zijn beeld gelijkvormig. Maar dat gebeurt als we gehoorzame kinderen zijn, die zich doelbewust richten naar Gods maatstaf van heiligheid en erkennen dat Hij zal oordelen. Nu zegt hij aan het einde van vers 17:

26

Vreze Gods en vreugde gaan samen

En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

1 PETRUS 1:17

Met dat tijdelijke verblijf wordt bedoeld dat je hier op deze planeet op bezoek bent. Gedraag je in de tijd dat je hier op bezoek bent met vrees. Nu, had ik niet gezegd dat het christelijke leven een vreugdevol leven hoort te zijn? En nu moeten we ons leven in

vrees doorbrengen? Hoe kun je tegelijk vrees en vreugde hebben? Nou, de vreze Gods is een heel algemeen verschijnsel in de Schrift. In het Oude Testament wordt er vaak over gesproken, maar ook in het Nieuwe. Zelfs Jezus zei het. Jezus zei:

En Ik zeg u, Mijn vrienden: Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen. Maar Ik zal u laten zien voor Wie u bevreesd moet zijn: Wees bevreesd voor Hem Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen. Ja, Ik zeg u, wees bevreesd voor Hem!

LUKAS 12:4-5

Het gaat dus om de vreze Gods. Ook Petrus noemt de vreze Gods hier. Dit is een van de weinige passages in het Nieuwe Testament die daarover spreken. Maar ook Openbaring en Paulus noemen haar. Paulus zegt in 2 Korinthe 5:

Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn.

2 KORINTHE 5:11

Hoewel de schrijvers van de Schrift spreken over hoe blij we zijn en hoe vrij we zijn, speelt er op de achtergrond ook iets wat de vreze Gods wordt genoemd. Dat is normaal en goed. Maar wat is het? Hoe kun je een blij mens zijn en toch de vreze Gods hebben? Nou, ik geloof dat de vreze Gods te vergelijken is met de vrees voor alles wat machtig is en dodelijk als je er in een verkeerde verhouding toe staat. Er is niets dodelijks aan God als je niet in een verkeerde verhouding tot Hem staat. Maar als je in een verkeerde verhouding tot Hem staat, dan kan dat schadelijk zijn. Dat is het zeker. Het is alsof je in een verkeerde verhouding tot een goederentrein staat. Ben je bang voor treinen? Ik niet, maar dat zou ik wel zijn als mijn auto op het spoor was stilgevallen en ik de deuren niet open kon krijgen, en de trein eraan kwam. Dan zou ik heel bang zijn. Ik ben niet echt bang voor treinen, maar in een verkeerde verhouding tot ze staan, dat is een behoorlijk angstaanjagende gedachte. En dat is eigenlijk wat de vreze Gods is. De vreze Gods is, weet je, hoe het zou zijn om in een verkeerde verhouding tot God te

staan. En het is angstaanjagend om daaraan te denken. Dus dat doe je niet. Ik ga mijn auto niet op een spoorbaan parkeren. En weet je waarom? Omdat ik in die specifieke situatie bang ben voor treinen. Als ik naast het spoor geparkeerd sta en de trein komt voorbij, is dat indrukwekkend. Ik houd van treinen. Ze zijn geweldig. Ik ga graag naar een spoorwegemplacement om naar treinen te kijken. Het zijn echt prachtige, grote, indrukwekkende dingen. Maar als je op het spoor staat, dan wat minder.

Met het verkeer is het net zo. Weet je, ik ben niet bang voor het verkeer. Ik ben niet bang om de snelweg op te gaan, zolang ik in grote lijnen met dezelfde snelheid en in dezelfde richting rijd als het overige verkeer. Als je in een goede verhouding tot het verkeer staat, is er niets te vrezen. In een verkeerde verhouding is er veel te vrezen. En daarom blijf je in de goede verhouding tot het verkeer, omdat je weet hoe gevaarlijk het anders is. Zo is de vreze Gods. Het is als de vrees voor het verkeer. Ik leef mijn leven niet in vrees voor het verkeer. Wel houd ik in mijn achterhoofd dat ik niet in een goede verhouding tot de andere auto's op de weg sta als ik naar een andere rijstrook uitwijk en een andere auto raak. Dat is rampzalig. En dat is beangstigend. Omdat het beangstigend is, let ik erop dat ik het niet doe. En omdat ik het niet doe, is het niet beangstigend.

27

Bekering houdt de relatie met God goed

Het is interessant: de vreze Gods is als het ware niet beangstigend. Als die je ertoe brengt het goede te doen, een goede verhouding tot Hem te zoeken. Maar als je denkt aan degenen die niet in een goede verhouding tot Hem staan, zegt Paulus:

Omdat we weten hoe ontzagwekkend de Heer is, proberen we mensen te overtuigen.

We bewegen mensen ertoe christen te worden, omdat we weten dat ze niet in een goede verhouding tot Hem staan. En dat is beangstigend. En ook wij moeten in die vreze Gods leven. Maar als die ons ertoe brengt ons goed te gedragen, zullen we ons niet angstig voelen. En ik heb in mijn volwassen leven, voor zover ik me kan herinneren, God niet gevreesd in de zin dat ik bang en, weet je, doodsbang voor God was. Want hoewel ik in mijn volwassen leven zeker onvolmaakt ben geweest en veel te

vaak heb gezondigd, weet ik dat ik mijn relatie met God onderhoud. Als ik zondig, bekeer ik me. Ik probeer niet te zondigen, maar als ik het doe, bekeer ik me en onderhoud ik een relatie met Hem. Net zoals je een relatie onderhoudt met ieder ander met wie je samenleeft en met wie je op goede voet wilt blijven. Misschien doe je iets wat die ander kwetst, maar je probeert het goed te maken omdat je de relatie goed wilt houden. En dat is alleen maar verstandig. Dat is wijs. De Bijbel zegt:

Het beginsel van wijsheid is de vreze des HEEREN en de kennis van de heiligen is inzicht.

SPREUKEN 9:10

Iemand die niet zo verstandig is om bang te zijn voor datgene wat hem in een oogwenk als een insect kan verpletteren, is niet erg wijs. Maar natuurlijk, als die persoon zegt: o, omdat God als een goederentrein is, ga ik Hem niet in de weg staan. Ik blijf van het spoor af. Ik ga in dezelfde richting als Hij, zonder, weet je, zonder een obstakel te zijn voor wat Hij doet.

Dus dat

En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

1 PETRUS 1:17

28

Ontzag voor God houdt je weg van het kwaad

betekent niet dat je rondloopt met een paranoïde angst voor God, alsof je denkt dat Hij je haat en je, zodra je voor het eerst over de schreef gaat, zal willen verpletteren. Sommige mensen denken echt zo, en hun godsdienst is afschuwelijk. Wie zou zo'n godsdienst willen? Maar een relatie met God waarin je zegt: ik wil in een goede verhouding tot God staan, omdat dat de enige manier is waarop het veilig is. Bij al het andere huiver ik alleen al bij de gedachte, weet je, om op de oordeelsdag een vijand van

God te zijn. Maar ik hoef me daar geen zorgen over te maken, omdat ik Zijn vijand niet ben. Ik kies voor een manier van leven die bedoeld is om Hem welgevallig te zijn. In Spreuken staat:

Door goedertierenheid en trouw wordt een misdaad verzoend,
en door de vreze des HEEREN keert men zich af van het kwade.

SPREUKEN 16:6

Dus als je de vreze des Heeren hebt en je van het kwaad afkeert, is er niets om bang voor te zijn. Wanneer mensen de vreze Gods missen en gewoon zo leven dat ze op een botsing met God afsteveneren, zonder dat ze het beseffen, dan ontbreekt het hun aan het gezonde verstand om het gevaar waarin ze verkeren te vrezen. Ik ben niet bang voor de Grand Canyon. Zolang ik achter de reling blijf. Als ik eraan zou denken om, nou ja, op mijn tenen op de rand te gaan staan of zoiets, dan zou ik echt het noodlot tarten. Eerlijk gezegd zou het me doodsbang maken. Maar het maakt me niet doodsbang om iets te zien dat zo groot en ontzagwekkend is, als ik me ten opzichte daarvan op een veilige plek bevind. Maar alleen al de gedachte dat je daarin naar beneden valt, is nog steeds angstaanjagend. En dat is dus wat de vreze Gods is. En Petrus zegt dat je daar voortdurend mee hoort te leven. In Spreuken staat:

Laat je hart niet jaloers zijn op de zondaars, maar heel de dag
blijven in de vreze des HEEREN.

SPREUKEN 23:17

Maar dat betekent niet dat je bang moet zijn. Laat gewoon het besef van hoe verschrikkelijk het zou zijn om in een verkeerde verhouding tot God te staan, je motiveren om in een goede verhouding tot Hem te blijven. Zo moeilijk is dat niet. Het is niet zo dat Hij knorrig is en dat je het Hem moeilijk naar de zin kunt maken. Je kunt Hem gemakkelijk behagen, als je dat maar wilt. Het is alleen zo dat niet genoeg mensen er echt om geven God te behagen. Ze willen zichzelf behagen. En daar keert Petrus zich hier tegen. Als je er voortdurend een gewoonte van blijft maken jezelf te behagen, geef je je leven een bepaalde vorm. Je leven zal die vorm aannemen. Zo zal het beton uitharden en kun je misschien nooit meer veranderen, zelfs als het een

slechte vorm is. Vorm je leven dus niet naar je voorbijgaande begeerten en verlangens, maar naar de mal van Gods heiligheid en van gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Voor mensen die dat niet gedaan hebben, klinkt het waarschijnlijk alsof het hen enorm in hun vrijheid beknot. Maar ik kan me niet voorstellen dat het leven aangenamer zou zijn als je dat niet deed. Ik bedoel, voor mij is God gehoorzamen en ernaar streven midden in Zijn wil te staan gewoon het meest ontspannen en aangename leven dat ik me kan voorstellen, eerlijk gezegd. En ik geloof dat God het zo bedoeld heeft: dat we de grootste vervulling zouden vinden door te zijn zoals Hij, door naar Zijn gelijkenis gevormd te worden en in een juiste verhouding tot Hem te staan. En de ergste van alle mogelijke situaties is dat je in een verkeerde verhouding tot Hem staat.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Petrus 1:13
- 1 Petrus 1:5
- Job 23:10
- 1 Petrus 1:6
- 1 Petrus 1:8
- Hebreëën 11:1
- Galaten 5:22
- Filippenzen 4:4
- Mattheüs 5:3
- Mattheüs 5:8
- Mattheüs 5:11
- Lukas 6:23
- 1 Petrus 1:12
- Efeze 3:8
- Efeze 3:9
- Efeze 3:10-11
- 1 Petrus 1:2
- 2 Petrus 3:18

- 2 Korinthe 12:7-8
- 2 Korinthe 12:9
- 2 Petrus 1:2
- Mattheüs 6:15
- Johannes 1:14
- Johannes 1:16
- Lukas 4:22
- Mattheüs 12:34
- Kolossenzen 4:6
- Efeze 4:29
- 2 Petrus 1:4
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:17
- 1 Petrus 1:14
- Lukas 22:15
- Romeinen 12:1-2
- Romeinen 6:16-17
- Mattheüs 28:19-20
- Romeinen 6:17
- 1 Petrus 1:14-16
- Leviticus 11:44
- 1 Timotheüs 6:17
- 1 Petrus 1:15
- 1 Korinthe 6:20
- Openbaring 3:15-16
- 1 Korinthe 6:19-20
- 1 Petrus 1:19
- Romeinen 2:6
- Romeinen 2:7-10
- Openbaring 20:12
- Jakobus 2:26
- 1 Petrus 1:17
- 1 Petrus 1:14-15
- Lukas 18:13

- Jakobus 4:6
- 1 Johannes 1:9
- 1 Johannes 2:1-2
- 1 Johannes 1:7
- 1 Korinthe 11:31
- Lukas 12:4-5
- 2 Korinthe 5:11
- Spreuken 9:10
- Spreuken 16:6
- Spreuken 23:17

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.